

רוזף העפפוננפ

מת'יו ספנגלר
מאת

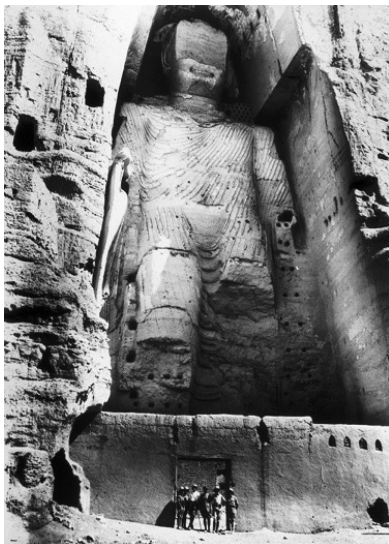
על פי ספרו של
האלד חוסייני

תרגום
עינת ברנובסקי

בימוי ועריכת פסקול
נועם שמואל

ארגון הטליבאן

שהיה פעיל בארגוני זכויות אדם באפגניסטן מועד על כך בספריו. משטר הטליבאן תמך בשליטים הקיצוניים בסודן (האחרים לרצח העם בדארפור) ונתן מחסה לטרוריסטים איסלאמיים. אנשי הטליבאן טענו כי אינם יכולים להסגיר למערב אדם מוסלמי הנאבק למען עקרונות האסלאם. לקראת סוף שלטונם, ביצעו אנשי הטליבאן שתי פעולות שעוררו זעם רב בעולם המערבי:

פסלי בודהה בבמיאן. הוקמו במהלך המאה ה-6 לספירה

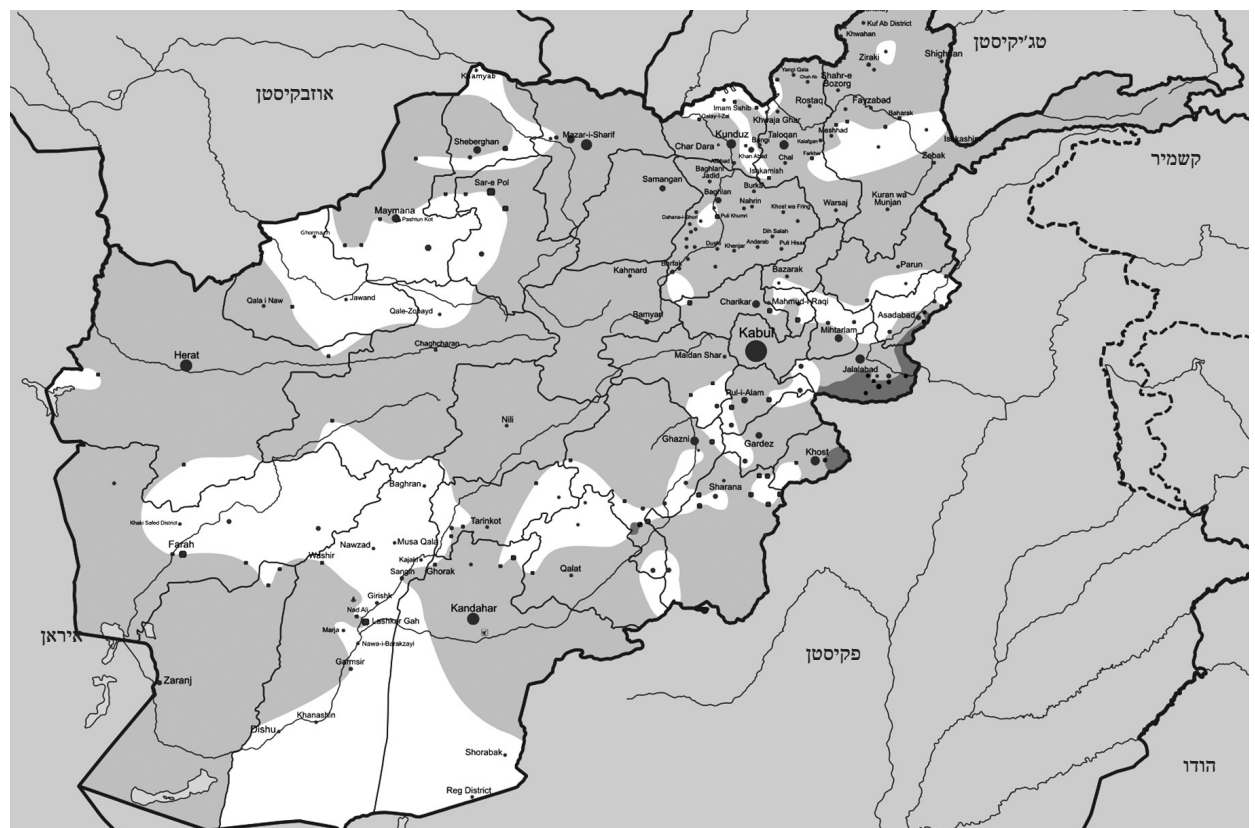
- פיצוץ פסלי בודהה בבמיאן, תוך הריסת סמלים של דת אחרת במתכוון.
- הוצאת חוק שחייב הינדים לשאת טלאי צהוב - לכאורה, על מנת שמשטרת הדת לא תטריד אותם.

פעולה נוספת שניסו אנשי הטליבאן לעשות היא לשדוד את האוצרות האפגניים מהבנק המרכזי. אך אנשיו נכשלו בכך, לאחר שלא זכו לשיתוף פעולה מצד עובדי הבנק, שהיו נכונים להיהרג.

משטר הטליבאן לא הוכר כשלטון לגיטימי על ידי רוב מדינות העולם, בעיקר לאחר 1998 כאשר הואשם במתן חסות למחנות אימוץ ומקלט לטרוריסטים, ובראשם אוסאמה בן לאדן, מנהיג ארגון אל-קאעידה.

פיגועי 11 בספטמבר 2001 העלו את אפגניסטן כחשודה עיקרית במתן סיוע לארגוני טרור ובסיסי פעולה לאוסאמה בן לאדן וארגונו אל-קאעידה, אשר לקחו אחריות על תכנון הפיגועים.

מלחמת אפגניסטן, שנמשכה חודשיים בשנת 2001 (7 באוקטובר - 7 בדצמבר) ואשר במסגרתה נכבשה אפגניסטן על ידי כוחות קואליציה בראשות ארצות הברית, הביאה לקץ משטר הטליבאן. אף שהוקמה ממשלה מקומית (אסלאמית אף היא, אך פחות מהטליבאן), נמשך כיבוש המדינה בחיפוש אחר בסיסים של ארגוני טרור. עבר זמן רב מנפילת הטליבאן עד שהעזו נשות אפגניסטן לחשוף את פניהן.

אפגניסטן נכון לשנת 2016. ממשלת אפגניסטן, נאט"ו ובני בריתם □ טליבאן, אל קאעידה ובני בריתם ■ המדינה האסלאמית

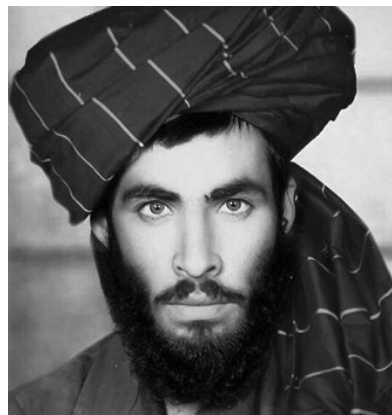
ללבוש "בורקה" המכסה לא רק את גופן וראשן (בדומה לרעלה המסורתית), אלא אף את פניהן ועיניהן. בשנת 1998 נחקק חוק המחייב איטום חלונות בצבע שחור למניעת אפשרות שנשים יראו בידי גברים. חוקים אלו נאכפו בקפדנות בידי משמרות סיוע עירוניות של הטליבאן, ונשים שלא צייתו לחוק הוכו באכזריות. על נשים שהפרו חוקים אלו ואחרים, הוטלו עונשים אכזריים. האלד חוסייני

במסגרת ההקצנה הדתית, החיל הטליבאן במדינה דיכוי נשים חסר תקדים. נשות אפגניסטן הפכו לשפחות נטולות זכויות, נאסר עליהן לעבוד ורובן המוחלט הפסיקו ללמוד. על רופאים ממוין זכר נאסר להעניק טיפול רפואי לנשים, עליון נאסר להגיע לבתי חולים כלליים. כחלק מההטפה לצניעות על פי השקפת הארגון, הורה הטליבאן על קוד לבוש אחיד לנשות המדינה: כל הנשים חויבו

פירושו של שם הארגון בשפת הפשוט הוא "תלמידים". מקורו בתנועת הסטודנטים הפשטונים (קבוצה אתנית ממוצא אירני) שהתנגדה לשחיתות באפגניסטן. התנועה צמחה באמצע שנות התשעים והפכה לארגון פוליטי-צבאי מוסלמי אשר שלט באפגניסטן בין השנים 2001-1995.

הטליבאן תפס את השלטון בהפיכה צבאית והנהיג במדינה משטר הלכה אסלמי נוקשה. בשנת 1995 עלתה תנועת הטליבאן וכבשה את רוב חלקה הדרומי והמזרחי של אפגניסטן תוך פחות משנה. תוך זמן קצר השתלטה מפלגת המוג'אהדין על כ-90% מהמדינה כשהיא זוכה בתמיכתם של למעלה מ-80% מהאוכלוסייה. שאר האוכלוסייה תמכה בפלג השיעי-קומוניסטי, שהמשיך לשלוט בצפון המדינה ונאבק על השלטון בה.

ראשי הטליבאן קבעו את השריעה כחוק המדינה ושינו את מערכת החינוך לחינוך המבוסס על הקוראן, ללא השפעות מערביות. זאת למרות איום של האו"ם להפסיק את הסיוע הכלכלי והרפואי למדינה.

מולה מוחמד עומר, מנהיגה הרוחני של תנועת הטליבאן

חאמיד כרואי, נשיא אפגניסטן בשנים 2001-2014

רודף העפיונים

יוצרים

מחזה: מת'יו ספנגלר
תרגום: עינת ברנובסקי
בימוי ועריכת פסקול:
נועם שמואל
תפאורה: ניב מנור
תנועה: עמית זמיר
תלבושות: אביה בש סוקול
תאורה: אלכסנדר סיקירין
סאונד: פליקס שפושניק
עוזרת במאי: טניה קוזלובה

בהצגה נעשה שימוש ביצירות של פרננדו ברדי, אלברטו איגלסיאס, אחמד זהיר, אהסן אמן, אנסמבל פאראן, קים ווילד, ואן מוריסון.

יעוץ שפה פארסית ומבטא:
ד"ר תמר עילם גינדין
תודה לברזו הקימיאן על ההקלטות בפרסית.

השמדתם של פסלי הבודהה בבמיאן, 2001

על העיבוד

רודף העפיונים הוא סיפור על גבר אפגני שבגד בחברו הטוב כילד ושנים לאחר מכן ביקש לכפר על כך כשקיבל הזדמנות להציל את בנו הקטן של אותו "חבר ילדות", שמתברר הוא גם אחיו החורג. מלבד הסיפור האישי זהו סיפור על היסטוריה של מדינה, על פליטים, על מהגרים, על טרור. עיבודו של מת'יו ספנגלר עלה בשנת 2009 בתיאטרון סן חוזה בקליפורניה.

מת'יו ספנגלר על העיבוד:
"רודף העפיונים הוא סיפור על מהגרים וחסרים לנו סיפורים כאלה על הבמה האמריקאית. העלילה מתרכזת כמובן במהגר אפגני שהגיע לקליפורניה/מפרץ סן פרנסיסקו אך במובנים רבים זהו סיפור אוניברסלי על הגירה. אני מאמין שהספר הזה מצליח לפרק סטריאוטיפים שאולי יש לנו על אנשים מאפגניסטן, בעיקר אלה שעל פיהם אנו רואים באפגניסטן מדינה שסועה של עוני וטרור ולא יותר. זהו גם סיפור יפהפה של גאולה. הגיבור הראשי עושה מעשה נוראי בגיל צעיר ולאחר מכן מתחרט על כך. במשך חיים שלמים הוא מונחה על ידי תחושת האשם ורק כאדם בוגר הוא מחליט לנסות לכפר. זה ריגש אותי מאוד. בחרתי שדמותו תהיה גם דמות המספר כי זה מסייע לקהל לחמול עליו ולא רק לשפוט אותו".
הרומן אף זכה לעיבוד קולנועי ב-2007.

צוות ההצגה

מנהלת ההצגה: יאנה אדמובסקי
תלבושות: מרינה קרסילניקובה, ורה מושקוביץ'
אביזרים: אולגה ברזינה, אלכסנדר קוז'בניקוב
איפור: הלנה מרצינובסקי
סאונד: פליקס שפושניק
תאורה: אלכסנדר סיקירין
עובדי במה: יורי מורביוב, אלכסנדר טורופובסקי, איליה לויטנט, איגור ממונוב

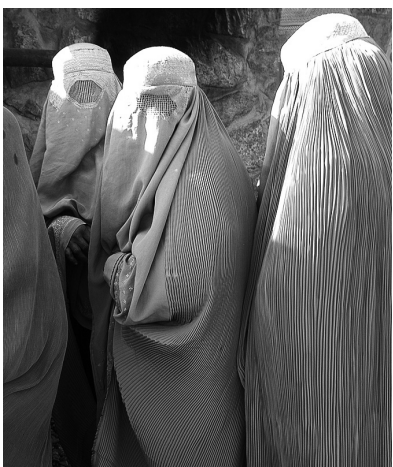

נשים באפגניסטן טרם עליית הטליבאן לשלטון

צוות יצור

תפאורה: יורי סוכנוב ובית המלאכה של תיאטרון גשר
תלבושות: אלכסנדר גטלין
אביזרים: אולגה ברזינה
איפור ופאות: הלנה מרצינובסקי

מפיק בפועל: רומן קבטנר
מנהל טכני: מקסים רוזנברג

נשים אפגניות בשנים שהטליבאן היה בשלטון

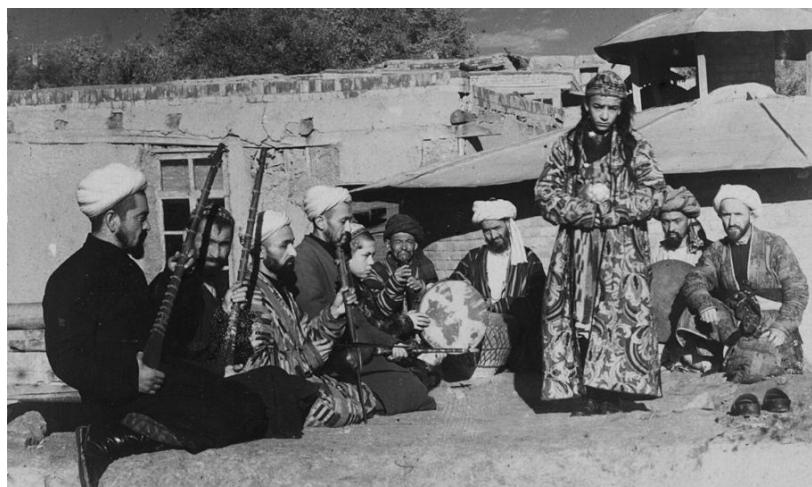
תודה רבה ליורם לוינשטיין וללילך סגל על שיתוף הפעולה
תודה מיוחדת לדיתי ואלכס לנדסברג על תרומתם להפקת ההצגה

ליקוט זרעי הפרג שימש בהמשך לייצור אופיום: אפגניסטן היא היצרנית הגדולה ביותר בעולם של אופיום, שמהווה המרכיב העיקרי של הסם הקשה הרואין

דמויות ומשתתפים

אמיר: אבי אזולאי
באבא: דורון תבורי
אמיר הצעיר/איש טאליבן: יולי סקר
חסן/סוהראב: הלל קפון
עסאף: פיראס נסאר/תום אפלכאום
וואלי/חייל רוסי/זאמאן/ריימונד אנדרוז/איש טליבאן: אורי יניב
רחים האן/מפקד רוסי: גלעד קלטר
עלי/גנרל טהארי: אלכסנדר סנדרוביץ'
כמאל/פאריד/עומר פייסל: אלי מנשה/ויטלי פוקס
סוראיה: כרמל קנדל/רוני עינב
רוכלת: רוני עינב/כרמל קנדל

"באצ'ה באז" (לשחק עם ילדים בפרסית) הוא מנהג עתיק באפגניסטן שבו נערים מתלכשים בבגדי נשים, מופיעים בפני גברים ומנוצלים מינית. זהו מנהג בן מאות שנים הנפוץ בעיקר באפגניסטן ופקיסטן.

דגל הטליבאן

מנהל אמנותי: יבגני אריה, מנכ"ל: לנה קריינדלין

יוצרים

האלד חוסייני סופר

סופר אמריקאי ממוצא אפגני, נולד ב-1965 בעיר קאבול לאב דיפלומט ואם מורה בבית ספר תיכון. בשנות השבעים התגורר עם משפחתו בפריז, לאחר המהפכה הקומוניסטית באפגניסטן קיבלה משפחתו מקלט מדיני בארצות-הברית. כיום מתגורר בקליפורניה. חוסייני הוא רופא במקצועו, הוא למד ביולוגיה ורפואה והתמחה ברפואה פנימית. מחבר רבי המחבר "רודף העפיפונים" (2003) ו-"אלף שמשות זהרות" (2007). שני הספרים יחד מכרו מעל 38 מיליון עותקים בעולם. ב-2013 ראה אור ספרו השלישי "קולות מן ההרים" וב-2018 ראה אור ספרו האחרון "תפילת הים".

מת'יו ספנגלר עיבוד

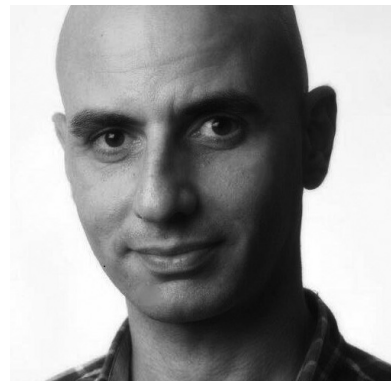
מחזאי, במאי ופרופסור לאמנות הבמה. חי באזור מפרץ סן פרנסיסקו. מחזותיו הוצגו באמריקה, באנגליה ובפסטיבלי התיאטרון החשובים בעולם. עיבודו ל-"רודף העפיפונים" זכה לפרס מבקרי התיאטרון בסן פרנסיסקו. בין מחזותיו האחרים: "מוסך הטורטייה" על פי רומן מאת ת. ק. בוייל, "אלבטרוס" על פי שיר מאת ס. ט. קולרידג', "הדבלינאים" מאת ג'יימס ג'ייס ועוד. כתב וביים את "הקיסרית הנשכחת" ועוד. כבמאי העלה קלסיקות מודרניות כגון "המערב הבודד" ו-"הסגן מאינישמוור" מאת מרטין מקדונה ו-"גלנגרי גלן רוס" מאת דייוויד מאמט. כתב מאמרים על עיבוד פרוזה לתיאטרון. משמש כפרופסור לאמנות הבמה באוניברסיטת סן חוזה בקליפורניה. את העיבוד לספר "רודף העפיפונים" כתב בשנת 2007.

עינת ברנובסקי תרגום

מחזאית, שחקנית, דרמטורגית, מתרגמת. בעלת תואר ראשון בביולוגיה (א'פ), תעודת הוראה לביולוגיה-מדע (הטכניון), בוגרת בית הספר למשחק בית צבי, ניהול מוסדות תרבות (אוניברסיטת תל אביב), למדה כתיבה לתיאטרון, תסריטאות וצילום. דרמטורגית הסטודיו למשחק יורם לוינשטיין, מלמדת כתיבה במעלה בית הספר לקולנוע, קריינית בספרייה לעיוורים. מחזאית - "למה לא באת לפני המלחמה", תיאטרון באר שבע, מועמדת לפרס מחזאית השנה 2011. "המחברת הגדולה", סטודיו יורם לוינשטיין ותיאטרון גשר. "דרושה עוזרת", שלמה צח הציפי מיזלר. "עושת הנפלאות", מדיטק. "הדרך לגאנה", פסטיבל אישה בחולון, "שונאים, סיפור אהבה", סמינר הקיבוצים. "אמה ויגור", "צומת חלקן" ועוד. תרגמה למעלה משלושים מחזות מאנגלית וגרמנית

תור ראון - אמיל זולא/גנבים - דיאה לזר/שפת אם, מאמאלושן - מריאנה זלצמן/קליגולה - אלבר קאמו/ בית הרוחות - קריד סביטץ על פי איזבל איינדה/פרנקשטיין הצעיר, מחזמר - מל ברוקס/ יורידיקה - שרה רודל ועוד רבים. שיחקה בתיאטרון - אנה סרגייבנה אודינצוב - אבות ובנים - בראיין פריל על פי הרמן מאת איזון טורגנייב - תיאטרון הספרייה/לילי (אמה) - אמה ויגור - צוחא/ ג'מילה - הדרך לגאנה - פסטיבל אישה, צוחא, 2 פסטיבלים של "חשיפה בינלאומית/נעמי - דרושה עוזרת ועוד. בטלביזיה ובקולנוע - טיפול נמרץ/פיק אפ/קמטי צחוק/צילי/עלה קטן ועוד

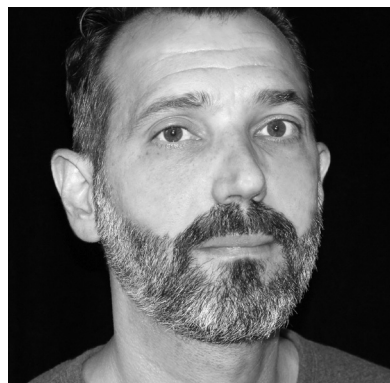
נועם שמואל בימוי ועריכת פסקול

במאי, מחזאי ומתרגם. מנהל אמנותי בתיאטרון המדיטק חולון. בוגר תואר ראשון (BA) בהצטיינות בבימוי תיאטרון, טלוויזיה ורדיו. בוגר מחלקת התרבות של גלי צה"ל. בוגר בית הספר לאומנויות תלמה ילין. בין מייסדי איגוד בת"י, איגוד במאי התיאטרון בישראל. שימש כמורה למשחק בשיטת יאט בבית צבי ובסטודיו של האופרה הישראלית, וכחבר בוועדה הפדגוגית של הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. חבר בהנהלה האמנותית של התיאטרון הקאמרי בין השנים 2006-2011. יועץ ומתאם אמנותי של פסטיבל התיאטרון הבין-לאומי הראשון והשני של תל אביב-יפו. בין עבודותיו: בתיאטרון נא לגעת: "ילדים חורגים לאלוהים" מארק מרדוך. בתיאטרון גשר: "חיות החיות" פיטר הול. בתיאטרון הבימה: "מוטרפים מאהבה" סם שפרד (בימוי ותרגום). בתיאטרון הקאמרי: "רומיאו ויוליה" ויליאם שייקספיר, ע" 17/ שי להב ויוני זיכהולץ (בימוי ויצירת וידאו), "משחקים בחצר האחורית" עדנה מזי"א (בימוי ויצירת וידאו) "גדר" נועם שמואל (בשיתוף הדרכה סנטר לונדון). בתיאטרון בית ליסין: ראודה/ברוריה אבידן בריר. בתיאטרון המדיטק: "הנקה ופיט" ליאור גרטי, "ילדי בית העץ" רן כהן הארנוב, "המסע המופלא לארץ המילים" נועם שמואל. בתיאטרון אורנה פורת: "הניצחון הסופי" נועם שמואל. בתיאטרון הקיבוץ: "שבלול" שי להב ודפנה אנגל, "פרח נתתי לנורית" שי להב (בשיתוף תיאטרון גושן), "ההבטחה" דפנה אנגל. בתיאטרון הארצי לנוער: "הלב של ירושלים" דפנה אנגל. בתיאטרון מופע: "מחזברים" אורי אוריין. בתיאטרון הנפש: "מתויגת" דייב דביו (בימוי ותרגום). והפקות רבות נוספות בבתי הספר למשחק ברחבי הארץ.

הסתר קם על הכוכב האדום

מעריב, 26.01.1990

ניב מנור תפאורה

מעצב תפאורה. בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין ההפקות שעיצב - בתיאטרון גשר: "חיות החיות"; בתיאטרון הבימה: "מי פוחד מווירגיניה וולף", "התקווה", "לבד בברלין", "יחסים מסוכנים", "הוא", "אלוהים מחכה בתחנה", "השבעה"; בתיאטרון הקאמרי: "שורת המקלה", "קרום"; באופרה הישראלית: "אורפיאו ואורדיציצה", "נבוקו", "טוסקה", "מאדאם בטרפליי", "החטיפה מההרמון", "חליל הקסם"; בבית ליסין: "הפרדס", "אמא שלו", "אהבה זה לא הכל"; בתיאטרון באר שבע: "בוגד", "באנסמבל עיתים: פר גינט", "בסימפוניטה באר שבע: "נישואי פיגארו"; בתזמורת הקאמרית הקיבוצית: "רחמי של טיטוס".

עמית זמיר תנועה

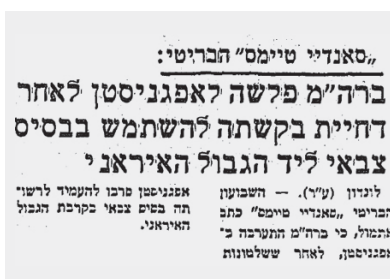
מורה לתיאטרון מחול, יוצר וכוריאוגרף. בוגר בית הספר למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, הסדנה להכשרת רקדנים בחיפה, בעל תואר ראשון B.Ed בחינוך למחול ותואר שני M.A בהתמחות כוריאוגרפיה. מורה לתיאטרון מחול בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, מורה ליצירה אישית. בבית הספר למשחק ואומנויות הבמה "גודמן" בנגב, מעביר סדנאות "פשוט לוז" בתנועה בארץ ובעולם. עיצוב תנועה בתיאטרון: בתיאטרון הקאמרי: "בעל למופת", "אותלו" בתיאטרון באר-שבע: "למה לא באת לפני המלחמה?", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל", "חתונת הדמים", "דונה פלור". בתיאטרון בית ליסין: "הר לא זז", "האורחת", "הוא הלך בשדות", "הקומה השלישית", "מלך הכלבים", "הסודות". בתיאטרון הבימה: "קוריולונוס", "רעל ותחרה", "מישהו שישמור עליי", "1984". בתיאטרון גשר: "המחברת הגדולה", "רודף העפיפונים", "חיות החיות", "מר ורטיגו", "במנהרה". בתיאטרון החאן: "המפלטה". בתיאטרון יידישיל: "כוכבים תועים", "מעשיות קלאץ", "בישראל ובחזרה". בתיאטרון אורנה פורת: "הניצחון הסופי". בתיאטרון המדיטק: "לא דובים ולא יער". בסוון דלל: "בובה", "סוסי ים", "בלאנש". בתיאטרון פיקולו איטליה: "Miracolo". בתיאטרון CRT איטליה: "The Head". כיצור עבודותיו הוצגו בפסטיבלים רבים:

אינטימאדנס, פסטיבל ישראל, גוונים במחול, מחול אחר, מחול לוחט, פסטיבל מאסטר קלאס מילאנו איטליה, פסטיבל תיאטרון פיזי באסן גרמניה ועוד.

אביה בש סוקול תלבושות

בוגרת המסלול לעיצוב תפאורה ותלבושות בסמינר הקיבוצים. בין עבודותיה בתיאטרון, עיצוב תלבושות: תיאטרון הבימה - "מוטרפים מאהבה", "הסיפור של נינה", "בעלה של אשת", "ורסציה שם זמני", "אגדת רובינא", "מסעות הדוד אריה", "עושה כרצונו", "אמא אמרה שאסור", "ליוולטה במאי". בתיאטרון גשר - "חיות החיות", "הקליינט", "רודף העפיפונים", תיאטרון הקאמרי - "רומיאו ויוליה", תיאטרון הרצליה - "המשרתות", תיאטרון חיפה - "תופעות לוואי", בית ליסין - "זריחה", יידישפיל - "קרליבך חי", תיאטרון אורנה פורת - "שרלוק הולמס", "גיבורה קטנה", "אדיסון", "הניצחון הסופי", "הודיני", תיאטרון המדיטק - "הנקה ופיט", "ילדי בית העץ", "הסודות של מאי", "המסע המופלא לארץ המילים". פסטיבלים: עכו לתיאטרון אחר - "כלבים", "יושבים", תיאטרון רחוב בת ים - "חרדים" (זוכה מקום ראשון), "הבלון האדום" (מקום שני), חג המחזמר - "משיח עכשיו", חיפה לילדים - "ארץ קליק", "העולם על פי אלון". בתי ספר למשחק: יורם לוינשטיין - "בית ברנרדה אלבה", "מבוש עד תום", "אלוהי הקטל", גודמן - "שמונה נשים", בית צבי - "קן הקוקיה", "שמנה".

דבר, 29.12.1978

משתתפים

אלכסנדר סיקיריני תאורה

נולד בלנינגרד. למד רפואה והנדסת קולנוע. עבד בתיאטרון לנוער הנודע שבלנינגרד. עלה ארצה ב-1992. עובד בתיאטרון גשר מאז 1993 כתאורן ראשי. עיצב את התאורה בהצגות "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "טרטיף", "סונטת קרויצר", "דון ז'ואן", "רוח התיאטרון" ועוד. קיבל את פרס התיאטרון הישראלי עבור עיצוב התאורה להצגה "יונה ונער".

פליקס שפושניק סאונד

נולד באודסה, אוקראינה. בשנת 1990 עלה לארץ, שירת כלוחם ב"גולני". למד הפקה וסאונד בבית ספר "רימון", השתתף בהפקה והלחנה בפרויקטים רבים, כגון סרטים והצגות תיאטרון. הפעיל סאונד בתיאטרון לילדים ונוער, תיאטרון הכרכרה, הבלט הישראלי ועוד רבים. הצטרף לתיאטרון גשר בשנת 2013. מאז משמש כמעצב ואיש סאונד.

טניה קוזלובה עוזרת במאי

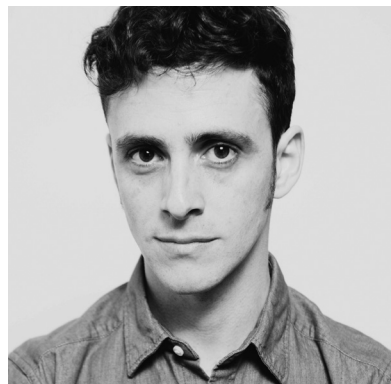
נולדה בלרוס. בוגרת אוניברסיטת בלרוס לתרבות ואמנות במקצועות "בימוי, הפקת אירועים תיאטראליים, מרצה מוסמכת לאומנויות הבמה". עבדה כמרצה בסדנת משחק ובימוי במכללה לתרבות ואמנות (ויטבסק, בלרוס). בשנת 2013 עלתה לישראל, משנת 2014 עובדת בתיאטרון גשר.

אבי אזולאי

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. קולנוע: "זוג יונים" במאי דובר קוסאשווילי.

תיאטרון גשר: "חוות החיות", "אותלו", "רודף העפיפונים", "המחברת הגדולה", "מקבת - גרסה ללא מילים", "אורסטיאה", "האוהל האדום" - התיאטרון הערבי-עברי ביפו, "הידי בת ההרים" - תיאטרון המדיטק, "אני לא גנב" - תיאטרון חני הפקות, "לבד בין 4 קירות" - תיאטרון הנפש, "אני ירושלמי" - תיאטרון גושן, "מקלט נטוש" - תיאטרון גושן, "פעם היית" מונדרמה ו-"שנת חיי היפה ביותר" - תיאטרון מסך, "תכלית המעשים" - תיאטרון הסמטה. זוכה תחרות מלגות "קרן שרת" שנת 2013, תחרות מונולוגים לזכרה של "שוש אביגיל" ותחרות מונולוגים לזכרה של "אוהלה הלוי".

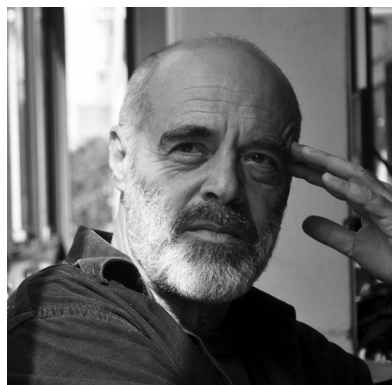
יולי סקר

בוגר לימודי משחק בבית-הספר לאומנויות הבמה בסמינר הקיבוצים (2010) ובעל תואר שני מה-Royal Central School of Speech and Drama בלונדון (2014). חבר מייסד בקבוצת התיאטרון הבינלאומית The Phallacies ו-VIA Collective. מיוצרי עבודות הפרפורמנס ZOOG, FLEET ו-Hardcorn שהופיעו בישראל ובעולם. זוכה פרס חבר השופטים בפסטיבל NSDF שפילד 2012, ופרס השחקן בפסטיבל חיפה להצגות ילדים 2013. בין ההצגות בהן שיחק: "בתולים", "המשפחה המתה", "קאסדה", "הרדופים", "המלט", "אני סויפוס", "לבדנו ביחד", "סינדרום ירושלים", "טוב", "שניים סינים", "אהבת שבע הבובות".

שגריר ארה"ב בקאבול נהרג בקרב עם חוטפיו

שלטונות אפגניסטן סירבו לשאת ולתת על הורשה לשחרר 3 מנהיגי דת שיעיים

מעריב, 15.02.1979

דורון תבורי

הופיע בין השאר ב-"הפרגודים" ו-"מעלילות גבורת הבורגנים" בתיאטרון הבימה; "נפש יהודי", "מחכים לגודו", "סינדרום ירושלים", "המלט והדוכסית מאמאלפ" בתיאטרון העירוני חיפה; "צריף קטן" ו-"השיבה למדבר" בחאן הירושלמי; "הלילה ה-12", "המתחזה" ו-"סיד" בתיאטרון באר שבע; "משורר בניו יורק" בפסטיבל ישראל; "אורסטיאה", "נתן החכם" ו-"בתוך הבדידות של שדות הכותנה" בפרינג; "הטייפ האחרון של קראפ" ו-"המלך הולך למות" באנסמבל עיתים; ובתיאטרון גשר - "הדיבוק", "נופל מחוץ לזמן", "אליס", "אני דון קיחוטה", "ספר דוד המלך", "קיצ במריאנבד", "אבות ובנים", "גוליבר", "אורסטיאה" ועוד. משחק בסרטו של אבי נשר "חטאים".

הלל קפון

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. עבודתו בטלוויזיה: "עבודה ערבית", "בנות גיל הזהב", "אשתו של גיורא", "מתים לרגע", "כיפת ברזל". בקולנוע: "ארץ נשיתה" - סרטו של איציק רוזן, "פלאפל אטומי" - סרטו של דרור שאול. בתיאטרון: "המחברת הגדולה" ו-"רודף העפיפונים" - הפקות הסטודיו שאומצו ע"י תיאטרון גשר. בתיאטרון גשר: "חוות החיות", "מר ורטיגו", "קדוש מעונה", "אנדי וורהול - פופ&ארט", "קיצ במריאנבד", "אבות ובנים", "במנהרה", "מקבת - גרסה ללא מילים". הצגות ילדים: "ילד אגדה" ו"צ'ארלי צ'פלין". בתיאטרון הלאומי לנוער, "משחקים בחצר האחורית" בתיאטרון אורנה פורת.

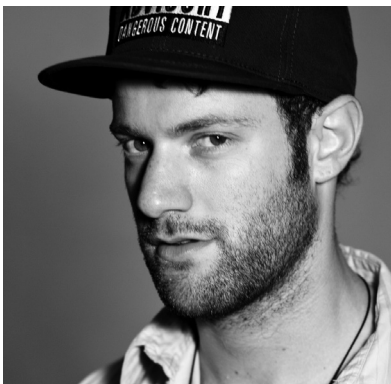
מיכאיל גורבצ'וב בחברת נגיבולה, בסיום פגישתם בטשקנט. מעריב, 14.04.1988

פיראס נאסר

בוגר חוג תיאטרון בעמותת קאן יא מקאן בניהול עאסם זועבי (נצרת, 2012-2013) וסטודיו למשחק ניסן נתיב (2013-2016). במהלך הלימודים זוכה מלגת הצטיינות ע"ש אלי לאון.

תפקידים בקולנוע: "ערבים וקוים" - בימוי עירן ריקליס, 2014, "לא פה לא שם" - בימוי מייסלון חמוד, 2016, "פוקסטרוט" - בימוי שמוליק מעוז, 2017, "נדיה שם זמני" - בימוי טובה אשר, 2015. תפקידים בטלוויזיה: "פאודה" יס/נטפליקס, בימוי רותם שמיר - אל מקדסי (נידאל עודאללה) 2017. תפקיד בתיאטרון גשר: "במנהרה".

תום אפלבאום

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. בתיאטרון גשר: "המחברת הגדולה", "חוות החיות", בתיאטרון הקאמרי: "סיפור הפרברים", "שורת המקלה", Natasha Bedingfield Show on Life Ball, המוזמר "בת הים הקטנה", המשכן לאומנויות הבמה, הנחיית "ניק על הבמה" - מופע הבמה של ערוץ ניקלודיון, "היומן" - הצגת יחיד להב הפקות. הצגות ילדים: הצגות ילדים: "מולאן" - תיאטרון אורנה פורת, "הרפתקאותיו של פינגווי" - תיאטרון הקיבוץ ועוד. בטלוויזיה: רקדן בתוכנית הטלוויזיה "נולד לרקוד" - "מלחמת העולמות", תיכון השיר שלנו עונות 1-2, רקדן בסדרה המוסיקאלית "תמיד אותו חלום", "החולמים" - ערוץ הילדים.

"ישראל מאמנת המורדים באפגניסטן" טען אתמול נשיא אפגניסטן

מעריב, 02.02.1986

כרמל קנדרל

זוכת 7 מלגות הצטיינות שונות בסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין ומקום שני בתחרות אליפות האימפרוביזציה צוותא. בוגרת מכינה "ניסן נתיב". בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. בוגרת לימודי שיטת צ'בק בהנחיית אלון נוימן ושחר רוזן וקורס בהנחיית המאסטרית איונה צ'בק. בתיאטרון גשר השתתפה בהצגות: "קיץ במריאנבד", "תל חורף", "אנדי וורהול - פופ&ארט", "חווה החיות". "המחברת הגדולה", בבימויו של עירד רובינשטיין, "רודף העפיפונים" בבימויו של נועם שמואל - תיאטרון גשר מארח הפקה מטעם הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין. "טוליקא" - תיאטרון באר שבע. "הידי בת ההרים" - תיאטרון המדיטק. "אפקט הפרפר" - תיאטרון אורנה פורת. "הדייג דג הזהב" - תיאטרון השעה. "תכלית המעשים" - תיאטרון הסמטה.

רוני עינב

בוגרת לימודי משחק במכללת "סמינר הקיבוצים" בתל אביב (2014). ב-2005 בהיותה תלמידת ביי"ס שיחקה בסדרת הילדים "ההפסקה הגדולה" בטלוויזיה החינוכית. שיחקה תפקיד ראשי במחזה "מושלמת" בתיאטרון מדיטק, הופיעה ב"הטווס מסילוואן", "גאולה" ו"חיי המתים" בתיאטרון הערבי עברי, בהצגה "זה תלוי" בתיאטרון תמונע ועוד. זוכת פרס השחקנית בפסטיבל הצגות ילדים חיפה על תפקידה בהצגה "צ'צ'יה" אגדת קצב". בתיאטרון גשר משחקת בהצגות "כפר", "קיץ במריאנבד", "אבות ובנים", "מקבת - גרסה ללא מילים".

דבר, 22.02.1980

אלי מנשה

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב ת"א. תיאטרון: השתתף בהצגות "האוהל האדום" - תיאטרון יפו, "תרנגול כפרות" - תיאטרון הקיבוץ, "מילאנו" - תיאטרון הקאמרי, "אגממנון" - תיאטרון הסמטה, "הלילה הזה" - תיאטרון אורנה פורת, "חלום ליל קיץ" - תיאטרון תמונע, "בדרך למטה" - פסטיבל תיאטרון קצר, "אברם" - תיאטרון הרצליה. זוכה צל"ש על משחק בהצגה "תג מחיר". כיום משתתף בהצגות: "הרצל אמר!", "מקבת - גרסה ללא מילים" - תיאטרון גשר, "מלך ישראל" - תיאטרון צוותא, "הבנות של אבא" - תיאטרון השחר. קולנוע: "ילדי SSSR", "תנועה מגונה", "שרקיה", "סיביר", "הבן דוד", "מוטלים בספק". טלוויזיה: "הרוסים", "רוז".

ויטלי פוקס

יליד רוסיה. בוגר אוניברסיטת תל אביב, חוג לאמנות התיאטרון, במסלול בימוי - תואר שני. במסגרת הלימודים שיחק בהצגות: "שידוכין", "כמו כולם", "דודה ליהו", "לפעמים", "מלך ליר", "נחשים", "מעגל", "חפות" ועוד. ביים את ההצגות: "הדוב", "בדלתיים סגורות". השתתף במספר הצגות פרינג', בתיאטרון ערבי עברי, צוותא, תיאטרון קרוב. הצטרף לתיאטרון גשר בשנת 2011 ומאז שיחק בהצגות: "יונה נער", "בין לילה ובין שחר", "אנטי", "וואסה", "כפר", "פיניטה לה קומדיה", "הדיבוק", "מסעות אודיסאוס", "הנפש הטובה מסצ'זן", "טרוויים", "קיץ במריאנבד".

דבר, 09.03.1980

אלכסנדר סנדרוביץ'

עלה לארץ ב-1991. בוגר מסלול למשחק בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת ת"א. זכה בפרס השחקן המצטיין על ביצוע התפקיד הראשי במחזה "קספר" במסגרת הפסטיבל הבינלאומי לבתי ספר למשחק בברנו, צ'כיה, 1995. שיחק ב"קברט-עגנון" בפסטיבל עכו 1996, הצגה שהועלתה לאחר מכן במסגרת הפרינג' (צוותא). בקולנוע שיחק בתפקיד הראשי ב"חצוצרה בואדי", סרטם של לינה וסלבה צ'פלין. על תפקיד זה זכה בפרס השחקן הטוב ביותר, בפסטיבלים ב'זנבה ובפורט-לודרדייל 2002. בטלוויזיה שיחק בסדרה "שאול" - ערוץ 3, "המקום" - לינה וסלבה צ'פלין. הצטרף לתיאטרון גשר ב-1998 במסגרת "גשר 2". שיחק בהצגות: "כפר", "עיר. סיפורי אודסה", "דון ז'ואן", "אוכלים", "מזימה ואהבה", "ים", "השטן במוסקבה", "מדמואזל זולי", "חלום ליל קיץ", "העבד", "אופרה בגרוש", "שושה", "כולם רוצים להוליווד", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "איש הכריות", "מינכהאוזן", "יאקיש ופופצ'ה", "הלילה ה-12", "במנהרה", "קיץ במריאנבד", "גוליבר", "מקבת - גרסה ללא מילים" ועוד.

אורי יניב

בשנת 2006 סיים את לימודיו בסטודיו למשחק ניסן נתיב בירושלים והצטרף לתיאטרון גשר. זוכה בפרס השחקן המבטיח בפסטיבל "עתיד התיאטרון" בצוותא ב-2006. השתתף בין היתר בהצגות: "הבן הבכור", "הלילה ה-12", "עשר שניות", "טרטיף", "שש דמויות מחפשות מחבר", "רביזור", "דון ז'ואן", "פרימה דונה", "אנטי", "כפר", "הדיבוק", "מסעות אודיסאוס", "אותלו", "אליס", "מר ורטיגו", "במנהרה", "גוליבר" ועוד. בטלוויזיה: "הומלנד", "שורץ", "אחת אפס אפס" ועוד. קולנוע: "סבנה", "העדות", ועוד. יוצר וכוכב סדרת הרשת: "הרומן שלי עם דאעש".

גלעד קלטר

שירת בתיאטרון חיל האוויר. השתתף בהצגה "מקלות בגלגלים" בפסטיבל עכו - שזכתה בפרס ההצגה הטובה. היה חבר בלהקת צופי ת"א ובדומינו גרוס. בשנת 1998 הצטרף לתיאטרון גשר ומאז שיחק בהצגות: "דון ז'ואן", "אוכלים", "הנהר", "ים", "מר ברינק", "השטן במוסקבה", "חלום ליל קיץ", "שושה", "נישואי פיגארו", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "איש הכריות", "גן הדובדבנים", "מינכהאוזן", "שיחות לילה", "הלילה ה-12", "שונאים", סיפור אהבה, "רומן בעבודה", "רביזור", "I love you לנצח, אבל...", "יונה נער", "כפר", "החיים בשלוש גרסאות", "הדיבוק", "מר ורטיגו", "ספר דוד המלך", "במנהרה", "רוח התיאטרון", "הרצל אמר!", "אורסטיאה" ועוד.

מניחים שברה"מ תוסיף לתמוך באפגניסטן

בהפיכה צבאית הודח המלך והוקמה רפובליקה

מאת סופר מיוחד
ארבעים שנות מלוכה של מוחמד זאחר שאה, מלך האפגאנים, הסתיימו. הפיכה צבאית, אשר בראשה עמד "סרדאר" (ראש צבא) מוחמד דאוד ח'אן, לשעבר איש אמונו של המלך ואחד האנשים שעמד תכופות בראש ממשלת אפגניסטן בעשרים השנים האחרונות, שמה קץ לפאדשאהי (מפליחה) וכוננה תחת רפובליקה.

גנרל מוחמד דאוד ח'אן וחשאף שהודח

דבר, 18.07.1973

"ברז'נייב ביקש לספח את אפגניסטן לבריה"מ"

מעריב, 16.12.1982

פחד ומחסור בבירת אפגניסטן עם יציאת הכוחות הסובייטים

מעריב, 23.01.1989

БЕГУЩИЙ ЗА ВЕТРОМ

Пьеса Мэттью Спенглера
По роману Халеда Хоссейни
Перевод на иврит:
Эйнат Брановски

Постановка и музыкальное оформление: **Ноам Шмуэль**
Сценография: **Нир Манор**
Движение: **Амит Замир**
Художник по костюмам: **Авия Баш Сокол**
Художник по свету: **Александр Сикирин**
Звукорежиссер: **Феликс Шапошник**
Ассистент режиссера: **Таня Козлова**
В спектакле использованы музыкальные произведения в исполнении: **Фернандеса Берриди, Альберто Иглесиаса, Ахмеда Заира, Эхсана Амана, ансамбля «Фаран», Ким Уайльд и Вана Моррисона.**
Консультанты по персидскому языку и произношению: **Д-р Тамар Эйлам Гиндин, Беруз Хакимиан**

Действующие лица и исполнители

Амир – **Ави Азулай**
Бабá – **Дорон Тавори**
Юный Амир/Талиб – **Йоли Секер**
Хасан/Сохран – **Хилель Капон**
Асеф – **Фирас Нассар/Том Эпельбаум**
Вали/советский солдат/Заман/Реймонд Эндрюс – **Ори Янив/Виталий Фукс**
Рахим-Хан/советский офицер – **Гилад Клеттер**
Али/генерал Тахери – **Александр Сендерович**
Камаль/Фарид/Омар Файсал – **Эли Менаше/Виталий Фукс**
Сорая – **Кармель Кандель/Рони Эйнав**
Торговка – **Рони Эйнав/Кармель Кандель**

Проведение спектакля

Помощник режиссера: **Яна Адамовская**
Костюмы: **Марина Красильникова, Вера Мошкович**
Реквизит: **Ольга Березина, Александр Кожевников**
Грим: **Елена Марциновская**
Звук: **Михаил Вайсбурд, Мит Замир, Феликс Шапошник**
Свет: **Александр Сикирин**
Рабочие сцены: **Юрий Муравьев, Александр Тороповский, Илья Левитант, Игорь Мамонов**

Изготовление спектакля

Декорации: **Юрий Суханов** и мастерские театра **Гешер**
Костюмы: **Александр Гатлин**
Реквизит: **Ольга Березина, Александр Кожевников**
Грим и парики: **Елена Марциновская**

Исполнительный продюсер:
Роман Кветнер
Технический директор:
Максим Розенберг

Первый спектакль
6 сентября 2018 года

Продолжительность спектакля:
два часа не включая антракт

«Бегущий за ветром» – это рассказ об иммигрантах, нам не хватает таких историй на сцене. Сюжет, конечно, сосредоточен на выходе из Афганистана, приехавшем в Калифорнию, но во многом это универсальная история иммиграции.

Это также трогательная история о благородстве. В детстве главный герой совершает ужасный поступок, о котором впоследствии горько сожалеет. Всю жизнь его преследует чувство вины и, только став взрослым, он решает попытаться искупить эту вину. Меня это очень растрогало. Я выбрал этого героя рассказчиком, потому что это позволяет зрителям сочувствовать, а не судить».

Мэттью Спенглер,
автор пьесы «Бегущий за ветром»

В 2007 году по роману Халеда Хоссейни был снят фильм.

Краткая история Талибана

Религиозно-политическое движение Талибан возникло в Афганистане в 1994 году. Основателями афганской государственности среди различных этнических групп считаются пуштуны. Области, им принадлежащие, оставались относительно мирными до военного переворота, упразднившего монархию в 1973 г. В этот период начинает активно действовать коммунистическая Народно-демократическая партия Афганистана. Оказавшись у власти в 1978 году, она заручилась военной поддержкой СССР, начала проводить радикальные реформы в стране. Глав-

ными противниками нового режима стали моджахеды Афганистана. После вывода советских войск из страны началась гражданская война и была установлена власть моджахедов в форме Исламского Государства Афганистан. Пуштунские беженцы стали основным звеном движения Талибан, возникшего в Пакистане среди студентов-теологов медресе (*прим. – «талиб» – араб. «ищущий знаний», студент*). С 1994 по 1998 год талибы заняли центральные и северные провинции страны и Кабул. В сентябре 2000 года талибы захватили власть в провинциях Тахар и Бадахшан, приблизившись к афгано-таджикской границе. 19 декабря 2000 г. была принята резолюция 1333, которая ввела одностороннее военное эмбарго против движения талибов. Отказ Талибана выдать международного террориста Усаму бен Ладена после террористических актов 11 сентября 2001 года инициировал операцию «Несокрушимая свобода». Она кончилась крахом движения Талибан и Аль-Каиды в Афганистане. Лидеры движения ушли в подполье. В соседнем Пакистане сторонники движения Талибан создали собственную организацию – Пакистанское движение Талибан.

Идеология талибов

Талибов можно отнести к неофундаменталистам, своей главной задачей они считали установление шариата.

Финансирование деятельности организации

Одним из главных источников их финансирования был и остается наркобизнес – Афганистан производит почти 93% опиума в мире.

«У американцев есть часы, а у нас есть время»

Стратегия борьбы Талибана основана на принципе терпения. Талибы считают, что у них есть достаточно времени для реализации своих главных задач: объединения религиозной общности и сплочения пуштунов, признания легитимности их коалиции.

Халед Хоссейни, автор романа «Бегущий за ветром»

Халед Хоссейни – самый знаменитый из пишущих

афганцев, родился в 1965 году в Кабуле. Он был старшим из пяти детей в богатой семье афганского дипломата. В 1976 году семья Халеда переехала в Париж, где его отец получил пост в афганском посольстве. Хоссейни должны были вернуться домой в 1980 году, но в Афганистане был совершен переворот, и туда вошли советские войска. Семья Халеда получила политическое убежище в США. Поселились Хоссейни в Сан-Хосе, Калифорния. Халед изучал медицину в университете Санта-Клары и в университете Калифорнии. Некоторое время он работал по специальности, а потом начал писать романы, рассказывающие западному миру про восточную цивилизацию вообще и про историю Афганистана в частности.

Хоссейни является одним из инициаторов создания фонда помощи афганским детям, пострадавшим от мин, активно участвует в движении «Репортеры без границ».

Мэттью Спенглер, автор пьесы «Бегущий за ветром»

Мэттью Спенглер – драматург, режиссер, профессор сценических искусств. Живет и работает в Сан-Франциско (Калифорния). Его адаптация романа Халеда Хоссейни «Бегущий за ветром» удостоена в Сан-Франциско пяти призов гильдии театральных критиков, в том числе за лучшую пьесу.

Среди других пьес Спенглера – «Тортильевый занавес», сценическая адаптация романа Тома Корагессана Бойла, получившая награду Фонда Эдгертона New American Play Award; «Альбатрос», основанная на «Поэме о старом мореплавателе» Сэмюэля Тейлора Кольриджа; пьесы для одного актера по произведениям Джеймса Джойса «Дублинцы» и «Поминки по Финнегану»...

Статьи профессора Спенглера публикуются в таких престижных изданиях, как Theatre Journal (Театральный журнал), Theatre Annual (Театральный ежегодник), The James Joyce Quarterly (Джеймс Джойс – ежеквартальный журнал), The New Hibernia Review и во многих других.

Художественный руководитель театра: Евгений Арье

Генеральный директор:
Лена Крейндилина

THE KITE RUNNER

By **Matthew Spangler**
after the novel by
Khaled Hosseini
Translated into Hebrew by
Einat Branovsky

Creative group

Staging and music arrangement:
Noam Shmuel

Costume Design:
Avia Bash Sokol

Movement: **Amit Zamir**

Lighting Design:
Alexander Sikirin

Sound Design: **Felix Shaposhnik**

Assistant director:
Tanya Kozlova

The performance includes music fragments from the works of: **Fernandez Berridi, Alberto Iglesias, Ahmad Zahir, Mohammad Ehsan, "Faran" band, Kim Wilde and Van Morrison.**

Persian language and phonetics consulting:

Tamar Eilam Gindin, PhD

Thanks to **Behrouz Hakimian** for the recordings in Persian

Cast

Amir: **Avi Azulay**

Baba: **Doron Tavory**

Young Amir/Taliban's representative: **Yoli Seker**

Hassan/Sohrab: **Hillel Cappon**

Assef: **Firas Nassar/ Tom Applebaum**

Vali/Russian soldier/Zaman/Raymond Andrews/Taliban's representative: **Ori Yaniv**

Rahim Khan/Russian commander: **Gilad Kletter**

Ali/General Taheri:

Alexander Senderovich

Camal/Farid/ Omar Faisal: **Eli Menashe/Vitaliy Fux**

Soraya: **Carmel Kandel/ Roni Einav**

Peddler: **Roni Einav/ Carmel Kandel**

Executive producer:
Roman Kvetner

Technical director:
Maxim Rozenberg

Performance

Assistant director:
Yana Adamovsky

Dressers: **Marina Krasilnikova, Vera Moshkovich**

Props: **Olga Berezina, Alexander Kozhevnikov**

Makeup: **Helena Martzinovskaya, Marianna Graev**

Sound: **Felix Shaposhnik, Michael Vaisburd, Mit Zamir**

Light: **Alexander Sikirin**
Stage Crew: **Yuri Muravyev, Alexander Toropovsky, Ilya Levitant, Igor Mamonov**

Production of the performance

Set: **Yury Sukhanov and the Workshops of Geshet Theatre**

Costumes: **Alexander Gatlin**

Props: **Olga Berezina, Alexander Kozhevnikov**

Make up and wigs:
Helena Martzinovskaya

Matthew Spangler, the play-writer:

"It's a story of immigration, and there aren't a lot of those stories on the American stage. This one, of course, focuses on Afghan immigration to the California/San Francisco Bay area, but in a lot of ways, that story is universal no matter where you're immigrating from.

The other thing, on even a more basic level, is that this is a beautiful story of redemption. I found the book very moving. The main character does something at an early age that is horrible, and he regrets it, and the rest of his life is conditioned by that thing that he did when he was young, and then as an adult, he tried to set it right.

As in the book, *The Kite Runner* is narrated by Amir. Despite its dark subject matter, the story's main theme is Amir's path to redemption".

Matthew Spangler

Matthew Spangler is a renown playwright, director, and professor of performance studies

RC Presidium Approves Terms of Treaty

KABUL, April 5, (Bakhtar).— The Presidium of the Revolutionary Council of DRA has approved the treaty on terms of temporary stay on DRA territory of the limited Soviet military contingent which was concluded between the governments of DRA and USSR.

Kabul Times, April 1980

based in the San Francisco Bay Area. His adaptation of Khaled Hosseini's novel *The Kite Runner* received five San Francisco Bay Area Theatre Critics' Circle Awards: Best Original Script, Best Overall Production. Other works include one-person shows of James Joyce's *Dubliners* and Finnegans Wake; *A Paradise It Seems*, an adaptation of John Cheever's short stories; *Mozart!*, a musical theatre adaptation of Wolfgang Amadeus Mozart's letters; as well as stage adaptations of John Steinbeck's fiction; Ernest Hemingway's short stories; Clyde Edgerton's *Where Trouble Sleeps*; and Thomas Wolfe's *The Lost Boy*...

Escalation of US interference in Afghanistan's affairs

KABUL, May 7 (Bakhtar).— According to the newspaper New York Times, US President Reagan, recently decided to increase considerably the scale of arms deliveries to the Pakistan-based gangs which carry out forays inside Afghan territory. The newspaper writes that this means escalation of the US direct interference in Afghanistan's affairs.

Kabul Times, May 1983

Khaled Hosseini

Khaled Hosseini was born in Kabul, Afghanistan, on March 4, 1965, and is the oldest of five children. When Hosseini was growing up, Kabul was a cosmopolitan city. Western culture, including movies and literature, mixed with Afghan traditions. Hosseini's father served as a diplomat with the Afghan Foreign Ministry, and his mother taught Farsi and history at a local high school for girls. Then, in 1970, the Foreign Ministry sent his father to Iran. By this time, Khaled Hosseini was already reading Persian poetry as well as American novels, and he began writing his own short stories. Repeated moves marked the next decade of the Hosseini family's life. They returned to Kabul in 1973, the

year Mohammad Daoud Khan, overthrew his cousin, Zahir Shah, the Afghan King, in a coup d'etat. The Afghan Foreign Ministry relocated the Hosseini family to Paris in 1976. Though they hoped to return to Afghanistan in 1980, that was not possible because of a military invasion by the Soviet Union. Instead, the Hosseinis moved to San Jose, California after they were granted political asylum in the United States. In 1993, Khaled Hosseini earned his Medical degree from University of California, and in 1996 he completed his medical residency at Cedars-Sinai medical Center in Los Angeles. He began writing *The Kite Runner* in March 2001. Two years later, in the midst of the U.S. war in Afghanistan, Riverhead Books published the book. *The Kite Runner* became an international bestseller and received numerous book awards as well as his second book, *A Thousand Splendid Suns*. Khaled Hosseini created the Khaled Hosseini Foundation, which funds projects to empower vulnerable groups in Afghanistan.

ARMED FORCES COUNCIL DECREE

The Revolutionary stand of the patriotic officers and soldiers of Afghanistan at the will of the people of Afghanistan took place on Saur seven 1357.

This stand which is considered the beginning of the democratic and national revolution of Afghanistan broke up the despotic regime of Mohammad Daoud in less than 24 hours and laid the foundation of a democratic and national order under the powers of the revolutionary council of the armed forces in Afghanistan.

Kabul Times, May 1978

Artistic director:
Yevgeny Arye
Director general:
Lena Kreindlin